

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr.

., en zijn echtgenote,

., samenwonende te

eisers,

vertegenwoordigd door mr.

, advocaat bij het Hof van

Cassatie, kantoor houdende te

, alwaar keuze

van woonplaats wordt gedaan,

tegen

1. , en zijn echtgenote,

2. ., samenwonende te

verweerders.

I. Bestreden uitspraak

Het cassatieberoep is gericht tegen een arrest, op 8 juni 1999 gewezen door het Hof van Beroep te Gent.

II. Rechtspleging voor het Hof

Raadsheer heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal heeft geconcludeerd.

III. Middel

De eisers voeren in hun verzoekschrift een middel aan.

Geschonden wettelijke bepaling

- artikel 1, tweede lid, van de Wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu.

Aangevochten beslissing

Het hof van beroep zegt voor recht in de bestreden beslissing, dat het hoger beroep van de verweerders grotendeels gegrond is en zegt tevens voor recht dat de eisers gehouden zijn tot afbraak van de rundveestal op hun eigendom gelegen te binnen twee maanden vanaf de betekening van het arrest en dit onder verbeurte van een dwangsom van 2.000 BEF per dag vertraging, op grond van de volgende motieven :

“De bouw van een rundveestal is, in de gegeven omstandigheden, bij gebrek aan bouwvergunning, duidelijk onwettelijk zodat hij dient te worden verwijderd ; elke maatregel verder strekkend dan de afbraak is overbodig, nu, eens de stal afgebroken, hij ook niet meer als opslagplaats voor eender welke stoffen zal kunnen aangewend worden”.

Grieven

Overeenkomstig artikel 1,tweede lid, van de Wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu, wordt de bevoegdheid van de rechter die kennis neemt van een vordering op grond van die wet, beperkt tot (1) het bevelen van de staking van handelingen waarvan de uitvoering reeds is begonnen of (2) het opleggen van maatregelen ter preventie van de uitvoering ervan of ter voorkoming van schade aan het leefmilieu.

Die bepaling geeft aldus de rechter enkel de bevoegdheid bewarende of preventieve maatregelen te nemen ter voorkoming van schade aan het leefmilieu of van vermeerdering van dergelijke schade en de rechter kan slechts bevelen de gedane werken ongedaan te maken als een dergelijk bevel nodig is om verdere schade aan het leefmilieu te voorkomen.

De enkele verwijzing, door het hof van beroep, naar de “duidelijke onwettelijkheid” van de bouw van de stal biedt geen voldoende grondslag om wettig het ongedaan maken van al uitgevoerde en voltooide werken te bevelen.

Hieruit volgt dat het hof van beroep, zonder vast te stellen dat de afbraak van de rundveestal nodig was om verdere schade aan het leefmilieu te voorkomen, wettig de afbraak van de rundveestal niet kon bevelen op de enkele grond dat de bouw van die stal, in de gegeven omstandigheden, bij gebreke van een bouwvergunning duidelijk onwettig was (schending van artikel 1, tweede lid, van de Wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu).

IV. Beslissing van het Hof

Overwegende dat, krachtens artikel 1, tweede lid, van de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu, de rechter de staking kan bevelen van handelingen waarvan de uitvoering reeds is begonnen of maatregelen opleggen ter preventie van de uitvoering ervan of ter voorkoming van schade aan het leefmilieu ;

Dat die bepaling niet verhindert dat de rechter zou bevelen dat uitgevoerde werken ongedaan worden gemaakt als een dergelijk bevel nodig is om verdere schade aan het leefmilieu te voorkomen ;

Dat de enkele vaststelling dat een gebouw zonder bouwvergunning is opgericht niet volstaat om een dergelijk bevel te gronden ;

Overwegende dat het arrest oordeelt dat de bouw van een rundveestal bij gebreke aan bouwvergunning duidelijk onwettig is zodat hij moet worden verwijderd ;

Dat het arrest op die enkele grond beslist dat de eisers binnen twee maanden vanaf de betekening van het arrest tot afbraak van de rundveestal op hun eigendom gehouden zijn, onder verbeurte van een dwangsom van 2.000 BEF per dag vertraging ;

Dat het arrest zodoende artikel 1, tweede lid, van de wet van 12 januari 1993 schendt ;

Dat het middel gegrond is ;

OM DIE REDENEN,

14 FEBRUARI 2002

HET HOF,

Vernietigt het bestreden arrest behalve in zoverre dit het hoger beroep ontvankelijk verklaart ;

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest ;

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent aan de feitenrechter over ;

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het Hof van Beroep te Brussel.
Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, eerste kamer, te Brussel, door voorzitter _____, afdelingsvoorzitter _____, de raadsheren _____, en in openbare terechtzitting van veertien februari tweeduizend en twee uitgesproken door voorzitter _____, in aanwezigheid van advocaat-generaal _____ met bijstand van griffier _____.